

Pszicho Dzsánki 4#

-szinopszis-

Sztori (plot)

Ramayana énekeseket látunk különböző beállításokban. Poros, lerobbant emberek pőrén, félig mezítelenül. Kopaszok, foghíjasok. Kisebb tömeg veszi őket körül a város főterén. Nézik, hallgatják őket, de inkább unottan, mint érdeklődve. Az emberek közt feltűnik Dzsánki.

A képek alatt a Herceg hangját „halljuk”, amint az inasával beszélget. Beszédük tárgya az, hogy mennyire szánalmasak ezek a figurák, ahogy próbálják a világ egyensúlyát visszaállítani, megmenteni a saját lelküket; múltidőkben vagy más világokon keresik a megújódást, egy rég halott civilizáció nyelvén. Nem veszik észre, hogy a hősöket ezen az új világon kell megtalálni és itt kell létrehozni, megszülni az új mítoszokat. *[Esetleg szót ejthetnek a városba érkezett idegenről, akit Herceg meg akar nézni magának, s ezalatt rész alatt tűnik fel Dzsánki a tömegben – persze lehet, hogy ez egy erőltetett húzás lenne és nem biztos, hogy ráférne még erre az oldalra.]*

Pár nappal lehetünk az autóbaleset után. Dzsánki arca még mindig sebes és a keze néha-néha a mellkasára, törött-zúzott bordáira téved.

Az előadásnak vége. A lézengők szét szélednek. Az énekesek és táncosok fölveszik rongyaikat, vagy úgy ahogy vannak, félmeztelenül, csapatba verődve odébb állnak.

PDZS bemegy a helyi kocsmába és lerogy egy asztalhoz. Mindenki furcsán méregeti. Valaki elé tesz egy pohár italt (fröccsnek néz ki, de lehet sör vagy közepes pohár bor,) és inni kezd.

Helyszín váltás. A városi Tanács. Kopott öltönyös, többnyire középkorú, enyhén kövér és kopaszodó, vagy hórihorgas, ráncos, szemüveges ügyvéd forma emberek vitatkoznak egy nagy teremben. Ők a város hatalmasai. Földbirtokosok, gyár tulajdonosok, borászok, kereskedők, s egyúttal a kialakult apró politikai platformok és pártok helyi képviselői, akik a kormányzóválasztás kiírásáról vitatkoznak, valamint hogy milyen formában és milyen pontosabb szabályok szerint folyjanak a jövőben az ülések. Persze mindenki magának akarja kikaparni a gesztenyét. Ezért rendes konszenzus nem jöhet létre.

Az ülést a Herceg megjelenése szakítja félbe, akit ekkor még nem látunk rendesen, ugyanúgy, mint kísérőjét sem. Sziluettek. Sziluett darabok. Egy festett ajak, vagy szemöldök. Csupán ennyit látni belőle. Voltaképp megfenyegeti a tanácsot. Jelzi, hogy felesleges választásokat kiírni, hisz zsebében a város (ez valóban így van) ő a legnépszerűbb ember, a sztár, az ő dalai szólnak többnyire a rádióban, ő segíti meg azt, aki rászorul. Voltaképp ő a helyi földesúr, az örökifjú keresztapa, aki elszántsággal és önhittséggel száll szembe az öregek bürokratikus, gyáva attitűdjével. A nagykutyák szépen el is csendesednek, fortyognak tovább magukban... Igazából ha összefognának, közös erővel legyűrhetnék, de túlonúl kapzsis hozzá... Akkor igazságosan kellene szét osztani mindent egymást közt és ehhez nagyon nem fűlik a foguk.

Vissza Dzsánkihoz a kricsmibe. Valaki beleköt azon a vadnyugati módon, hogy: „Mink nem szeretjük erre felé az ilyenfélét!””, vagy csak valaki megpróbál vele beszélgetni és mivel nincs túl jó hangulatban, beleállítja a dartstáblába a fecskendőt, jelezvén, hogy minden emberi kommunikációtól elzárkózik. Ebből oltári balhé keveredik, dulakodás, verekedés, olyan igazi szék és pohár törés, aminek csak a Herceg megjelenése vet véget. Ekkor látjuk meg először teljes valójában. Mindenki fél tőle. Tisztelik. Vékony, magas, hisztérikus karakter. Megtetszik neki Dzsánki és az emberei közé invitálja, a helyiek legnagyobb csodálkozására.

PDZS megvonja vállát.

A Herceg elviszi őt otthonába, a Kastélyba, és az odavezető úton elmeséli neki, hogy ki is ő valójában. (Itt bővül és tisztul a kép a Tanács előtt elmondotthoz képest.)

A Kastély nem más, mint egy régi áruház-raktár-supermarket hatalmas, négyzetes, sima tömbje, nagy ablakokkal, kirakatokkal, mintha csak az IKEA lenne, vagy a WESTEND és a METRO keveréke, egy nagy rakás gótikus beütéssel, hatással, hangulattal megtűzdelve. Belül tele óvilági ereklyékkel. Van itt minden a pop-art festményeken át, a goth-os falikarig, a rockabilly go-go rudas táncparkettől kezdve a dark wave poszttereken és falfestésen, vagy frizurákon át minden. Az egész egy hatalmas anakronizmus. Mindenhol hangszórók és mindegyikből a Herceg zenéje szól.

A Herceg zenéje piszkos rózsaszín. A legrózsaszínesebb és a legpiszkosabb. Formai szempontból a

kerekded és a négyszögletesen megtört hullámok jellemzik, melyek néhol, mintha pszichedelikusan megakarnának csavarodni. Csábító, mámorító ez a zene, és egy rakás póz, mintha valami jóféle bort felöntöttek volna Coca Colával. Merész és bátor, enyhén agresszív, csak enyhén, mert valahol puha is, mint amikor egy férfi egy nővel táncol pont olyan. Csak annyira offenzív. Jólesően birtokló, nem fanatikusan megszállott és mindent elsőprő, bőralámászó és kétszínű, mint Real-é. Ez a zene csak ráül az emberre és ellazítja, vagy elé áll és magával rántja, ebből eredően pozitív (rózsaszín) és bizakodással tölti el a hallgatóit.

A Herceg ugyanis nem gonosz, nem is kapzsi. Csak öntelt és hiú, innen a merészsége és bátorsága, amivel szembeszáll a kufárokkal. Hatalmát jóra akarja használni, cserébe annyit kér, hogy imádják, hogy szeressék... esetleg féljék, de csak egy kicsit, hogy még izgalmasabb legyen az egész. Egy kedves, szeretni való diktátor, kicsit bohóc is, de csak önmagát tudja adni, szemben Real-lel, aki cserélgeti a figurát, így feldobja az embereket, akik hiába szeretik a jó öreg arisztokratát, azért mégiscsak beleunnak egy idő után az egyhangúságba.

Megmutatja udvartartását is és elégedetten kihúzza magát. Ekkor érkezik rohanva egy ör, hogy a távolban hatalmas porfelhő közeledik. Real és az ő birodalmi cirkuszának kamion konvoja, nyomukban pedig egy pár megszállott rajongó, illetve nyomorultak, sugárfertőzöttek és otthontalanok. Zsoldosok, besúgók és provokátorok.

Megjegyzések és kiegészítések:

- A legelső jelenet alatt a háttérben látunk egy üres óriás plakátot, amihez munkások érkeznek. A rész közepe-vége felé, amikor is a Herceg és PDZS átvágnak ugyanezen a téren, (mert annak az átellenes részén fekszik a Kastély,) akkor a háttérben újra feltűnik ez a hirdető felület, de munkások itt már félig felrakták Real plakátját, azt amelyiket a 3. rész végén láthattunk.
- Egyes jelenetek végén szabadon hagyjuk az oldal utolsó sorát (vagyis a jelenet a középső sorban fejeződik be), ez három panelnyi helyet jelent. Ezeken a paneleken az utca emberét látjuk, amint létező, vagy kitalált (rock)sztárokról beszél, hogy mennyire hiányolja őket, vagy miért szerette őket, ha nem is ő, de mondjuk az édesanyja, és hogy ő mennyire kíváncsi lenne rá. A vallomásokat feljegyzi egy „szürke eminenciás” egy jellegtelen alak, akit sosem látunk igazán. Van, hogy csak a keztyűs kezét látjuk, amint egy noteszbe ír, néha láthatjuk az anschnittjét, az arcát viszont nem, mert nem is fontos, sőt mondhatni lényegtelen... Később ki fog derülni, hogy ő Real megbízott embere, aki feljegyzi az emberek vágyait, hogy később az átváltozó, a sok arcú isten valóban azt nyújthassa a publikumnak, amire azok a legjobban vágnak. Szürkésege szimbólum és utalás. Szimbólum arra, hogy az ördög hétköznapi formákban kísért meg bennünket és visz rá az igaztalan, de legalábbis téves útra; utalás jellege is ebben áll, mert a (német) romantika alkotói pontosan így ábrázolták a Sátánt, (ld:Chamisso, Hoffmann) szürkének, jelentéktelennek, észrevehetetlennek, aki a háttérből képes befolyásolni mindent.
- A kocsma jelenetek kaphatnak valami western jelleget, azt hiszem jót tenne nekik, de azért maradjon meg a magyar kocsmá feeling-je is.
- Vizualitáshoz és világhoz: kevés a gyár, nagyon kevés, mert kevés az energia és semmi sincs rendesen kiépítve, tehát, akinek új ruhája van, kozmetikuma, rendes tisztálkodó szere az gazdagnak számít. Ezért fog jelentőséggel bírni, hogy a Herceg ruhája csillogó, élére vasalt és makulátlan, hogy sok arcfestést használ és az emberein is sok a smink és a ruhájuk is jó minőségű. Az embereket ez lenyűgözi. Real emberei és általában maga Real (persze maszkban), amikor a hétköznapiokban jelennek meg az emberek előtt, visszafogottabban öltözködnek és közvetlenebbek – legalábbis a kezdetekben. Ez viszont imponál az embereknek, és ez is inkább az igazi diktátor mellé állítja őket.
- Az átlag ember a következőképpen néz ki: a ruhája többé vagy kevésbé elnyűtt, kinyúlt, megörökölt, esetleg, kézzel készített és varrt, átszabott, többféle anyagból összeállított. Ruhátára nem túl sok színű, néha napokig ugyanazt hordja. Kozmetikumot nem használ, mert nem tud. Szeplői, ráncai, táskái, árkai, pattanásai látszanak (ebből a szempontból a csaj a vonaton telitalálat volt, mert teljesen és totálisan egyszerűen és természetesen nézett ki). Már egészen fiatalon foghíjas, de ha nem is az, sok a rossz foga, mert a fogászat akkoriban még sokkal többbe kerülhet, pláne mert nehéz az alapanyagokhoz hozzájutni és ezeket a kis személtládákat könnyű elnyűni nagyon hamar és ő még fogkrémet se tud használni, hogy legalább egy kicsit lassítsa a folyamatot. Alapvető luxuscikke a

rádió, esetleg walkman vagy magnó, de valamilyen hangcsiholó eszköze vagy így, vagy úgy de van, ha kell egy rakás sufnituninggal. A hiányosságoktól eltekintve nézhet ki úgy és viselkedhet úgy, mint egy mai átlagember.

- A város: valahol egy középkori és egy mai magyar kisváros közt van. De legalábbis így kéne ábrázolni. Panelek, kocka épületek, egyenes vonalak, semmi kísérletezés. Megfakult falfirkák, értelmét veszített szlogenek, omladozás, tatarozásnyomok. Akár nézhetsz hozzá középkori metszeteket. Szeretném ha legalább totálókban érvényesülne azoknak az ikonológiája, stílusa, szemlélete. Egyszerre zsúfolt és kihalt. Kevés ház, de szorosan egymásra építve. Az egész központja az a tér, ahol történetünk kezdetét veszi. Innen ágaznak szét sugár irányban az utcák. A központban áll a kocsmá, a Tanácsháza, és a Kastély, valamint egy teljesen összedőlt templom romjai, kivehető a hajó alakja, de az egész szinte eltörpül a többi épülethez képest. Mostanában gyerekek játszanak rajta, néha a nagyobb részen és épen maradt ablakokon át bemásznak a kriptába, vagy a régi borospincébe, amiből származott már némi probléma, ugyanis az erősen sugárfertőzött és végső stádiumban lévő fényre érzékeny betegek (mint mondjuk Póni), néha sikeresen beszöknek a külső kerületekből, vagy a városon kívülről és odabújnak el... Nem mind lesznek örvendő pszichopáták (a dolog attól függ, hogy az agy mely részén kezdődik el a betegség, a tumorosodás...) , de már az is épp elég, ha halálra rémisztenek egy gyereket... na de ha meg is eszik! Fontos, hogy a Kastélynak legyen valami gótikus jellege, hogy ijesztően magasodjon az egész tér fölé. Természetesen a központban és környékén álló épületek jobb állapotban vannak, mint a külső kerületekbeliek, mert ezeket lakják a megmaradt túlélők, azokat pedig legfeljebb számkivetett sugárfertőzöttek, aki néha napján erre vetődnek, vagy kitoloncoltatnak. A központtól egyre kijebb az épületek egyre leszedáltabbak, akárcsak az utak. Csak két olyan út van, amely a központtól ki visz egészen a nagy országútig és teljesen ép (eredetileg négy vagy öt volt), ezek határozzák meg a város főbb védelmi vonalait. A lakott területek határánál kapukat építettek az útra és mellékük őrtornyokat állítottak, a peremházak falait megerősítették, vagy hozzájuk építettek (de mint ahogy fentebb már utaltam rá, a rendszer nem tökéletes). Szóval az egész úgy néz ki mint egy középkori város. Túl az utolsó lakatlan épületen pedig termőföldek helyezkednek el, valamint üvegházak, fóliasátorok. Illetve néhány szélerőmű (ezekből egy-kettőt szereltek a magasabb panelházak tetejére is – azokra is amelyek lakatlanok).
- Az őrség: a politikai platformok önkénteseiből állnak. Tehát eléggé megosztottak. Külső ellenséggel szemben egységesek, belső problémákkal szemben tanácstalanok. Azért tud a Herceg erős és ütőképes csapatot felállítani, mert ő fordítva teszi. Elmúltak már azok az idők, amikor martalócok bandái dúlták fel a városokat, most már inkább a belső problémákra kell figyelni. Az embereknek vezér kell, ütőképes csapat, és egy biztosnak tűnő jövőkép. Ezt ő mind nyújtani tudja, de ekkor jön Real, aki ennél többet tud nyújtani. Közvetlenséget és változatosságot a biztonság mellé. Persze ő ezt csak addig teszi, amíg hatalomra nem jut. Utána csak a változatosság marad. Váltogatni fogja a halál istenek maszkjait.